കാണിക്കാരുടെ മലയോര ഭാഷാഭേദങ്ങൾ–
(സാമൂഹികഭാഷാശാസ്ത്രത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള പഠനം)

ഡോ. ദീപ എസ്.എസ്.
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ
മലയാളവിഭാഗം
ഗവൺമെന്റ് കോളേജ്, നെടുമങ്ങാട്
E-mail: deepasouparnika@gmail.com

സംഗ്രഹം

നീണ്ട കാലയളവിലെ പല തരത്തിലുള്ള പരിണാമങ്ങളിലൂടെ രൂപപ്പെട്ടുകയും ക്രമേണ കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമാക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തതാണ് ഓരോ ഭാഷയും. പ്രതീകാത്മക ചിന്തയും ചില പ്രത്യേക സാമൂഹികസാംസ്കാരിക സാഹചര്യങ്ങളും ഒത്തുചേർന്നുവരുന്നിടത്തു നിന്നാണ് ഭാഷയുടെ തുടക്കം. ഭാഷ ഒരു സംസ്കാരസൂചകം കൂടിയാണ്. ഏതൊരു ഭാഷയും ആ ഭാഷാസമൂഹത്തിന്റെ ഭൗതിക പരിസ്ഥിതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പദങ്ങളാൽ സമ്പുഷ്ടമാണ്. മാനകഭാഷയോടും ഭരണഭാഷയോടും അടുത്തുനിൽക്കുന്നതാണ് തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിലെ ഭാഷയെങ്കിലും പ്രാദേശിക ഭാഷാഭേദങ്ങളാൽ സമ്പന്നമാണ് തിരുവനന്തപുരം ജില്ല. തിരുവനന്തപുരത്തെ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിൽ മാത്രം ഉപയോഗിച്ച് കാണുന്ന പല പ്രാദേശികഭേദങ്ങളും പദങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും ശൈലികളും ഉണ്ട്. മാധ്യമങ്ങളും സിനിമാക്കാരും മിമിക്രിക്കാരും മറ്റും പലപ്പോഴും തിരുവനന്തപുരം ഭാഷ എന്ന പേരിൽ ആഘോഷമാക്കുന്നത് ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രാദേശിക ഭേദങ്ങളെയാണ്. ഈ പ്രാദേശികഭേദങ്ങളിൽനിന്നും മലയോരമേഖലയിലെ കാണിസമുദായത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള ഭാഷാഭേദങ്ങളെ സാമൂഹികഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനം, സാമൂഹികഭാഷാശാസ്ത്രം, ജീവൽഭാഷ, പത്തായക്കെട്ട്, മുക്കമ്പറക്കെട്ട്, ഗോത്രഭാഷ, പ്രാക് സ്വരയോഗം, പുനരാവർത്തനം

ആശയവിനിമയോപാധിയായ ഭാഷയ്ക്ക് വൈവിധ്യമാർന്ന സ്വഭാവങ്ങളും വൈചിത്ര്യമാർന്ന ഘടനയുമാണുള്ളത്. ഭാഷയ്ക്ക് അനേകം സ്വഭാവങ്ങളുള്ളതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം അത് നിരന്തര പരിണാമിയാണ് എന്നുള്ളതാണ്. ഒരു ഭാഷയുടെ വളർച്ചയെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന നിർണായകഘടകം കൂടിയാണ് ഇത്തരം പരിണാമങ്ങൾ. മലയാളം പോലൊരു ജീവൽഭാഷ

ISSN: 2582 - 2594

യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ പരിണാമസ്വഭാവം കൂടുതൽ ശക്തമാണ്. ഭൂമിശാസ്ത്രപരവും ചരിത്രപരവും സാമൂഹികവുമായ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് ഭാഷയിൽ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. ഒരു ഭാഷയുടെ ശക്തി തന്നെ ഇത്തരത്തിൽ രൂപംകൊള്ളുന്ന പ്രാദേശികഭേദങ്ങളാണ്.

ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനവും സാമൂഹികഭാഷാശാസ്ത്രവും

ഭാഷയ്ക്കുള്ളിലെ പ്രാദേശികവും സാമൂഹികവുമായ വ്യത്യാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ സംസാരഭാഷയുടെ ഉള്ളറകളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലണം. സംസാരഭാഷയ്ക്കുള്ളിലെ ഭാഷാഭേദങ്ങളുടെ വൈവിധ്യം അത്ഭുതാവഹമാണ്. ഭാഷയ്ക്കുള്ളിൽ കാണുന്ന ഇത്തരം വൈവിധ്യങ്ങളാണ് ഒരു ഭാഷയെ ചലനാത്മകമാക്കുന്നത്. ഇത്തരത്തിൽ ഉച്ചാരണതലത്തിലും പദതലത്തിലും വ്യാകരണ അർത്ഥതലത്തിലുമൊക്കെ ഭാഷയ്ക്കുള്ളിൽവരുന്ന വ്യത്യാസങ്ങളുടെ പ്രാദേശികഭേദപഠനമാണ് ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനംകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഓരോ ജീവൽഭാഷയിലും കാലം ചെല്ലുന്തോറും മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഭാഷാപ്രയോഗം ഒരിക്കലും മറ്റൊരാളിന്റേതുപോലെയല്ല. ഓരോ വ്യക്തിക്കും തനതായ ഭാഷണരീതിയും സവിശേഷതകളുമുണ്ട്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ സമഗ്രഭാഷണസ്വഭാവത്തെ വ്യക്തിഭാഷ അഥവാ തന്മൊഴി (idiolect) എന്നു പറയും. അനേകം വ്യക്തിഭാഷകൾചേർന്ന് ഭാഷാഭേദവും (dialect), ഭാഷാഭേദങ്ങൾ ചേർന്ന് ഭാഷയും ഉണ്ടാകുന്നു. ഭാഷാഭേദം സംബന്ധിച്ച പഠനത്തിന് ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനം (Dialectology) എന്നു പറയും. സമൂഹത്തിന്റെ അഭിവാജ്യഘടകമായ ഭാഷയ്ക്ക് സമൂഹത്തിൽനിന്നും വേർപെടാൻ സാധ്യമല്ല. സമൂഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന ഭാഷാശാസ്ത്രശാഖയായ സാമൂഹികഭാഷാശാസ്ത്രം (socio-linguistics) പ്രയുക്ത ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ശാഖയാണ്. തോമസ് സി ഹഡ്സൻന്റെ 'മാൻ ഇൻ ഇന്ത്യ' എന്ന പുസ്തകത്തിലെ socio-linguistics in India എന്ന ലേഖനത്തിലാണ് സാമൂഹികഭാഷാശാസ്ത്രം എന്ന പദം ആദ്യമായി ഉപയോഗിച്ചത്. ഭാഷാവൈവിധ്യങ്ങളെ സമൂഹവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഭാഷയും സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യമായ ബന്ധത്തെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിക്കുന്ന പഠനശാഖയാണ് സാമൂഹികഭാഷാശാസ്ത്രം. ഭാഷയെ എങ്ങനെയൊക്കെയാണ് സമൂഹത്തിലെ മറ്റു ഘടകങ്ങൾ സ്വാധീനിക്കുന്നത്, അത് എങ്ങനെയെല്ലാമാണ് എന്നെല്ലാം സാമൂഹികഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ പഠിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ സാമൂഹികഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിലെ മലയോരമേഖലയിലെ കാണിക്കാരുടെ ഭാഷാവൈവിധ്യങ്ങളെയും സവിശേഷതകളെയും പഠനവിധേയമാക്കുന്നു.

കാണിക്കാരും അവരുടെ ഭാഷയും

പ്രകൃതിയോടും മണ്ണിനോടും ഇണങ്ങിച്ചേർന്നുകൊണ്ടുള്ള ജീവിതത്തിലൂടെ ആർജിച്ച തനതായ ജൈവസംസ്കാരത്തിന് ഉടമകളാണ് ആദിവാസികൾ. കേരളത്തിന്റെ തെക്കേയറ്റത്ത് തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിലെ പ്രമുഖരായ ആദിവാസി ജനവിഭാഗമാണ് കാണിക്കാർ. തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിൽ പശ്ചിമഘട്ടത്തോട് ചേർന്ന് കിടക്കുന്ന അഗസ്ത്യമലയുടെ താഴ്വാരങ്ങളിലും മറ്റ് മലയോരമേഖലകളിലുമാണ് കാണിക്കാർ അധിവസിക്കുന്നത്. നെയ്യാറ്റിൻകര, കാട്ടാക്കട, നെടുമങ്ങാട് തുടങ്ങിയ താലൂക്കുകളിലെ മലയോരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇവരെ കാണാം.

ജനനം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള നിരവധി ആചാരങ്ങളാൽ സമ്പന്നമാണ് ഇവരുടെ ജീവിതം. ഭാഷ, വേഷം, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, ഉപജീവനം, കാർഷിക സംസ്കാരം, ചികിത്സാരീതി തുടങ്ങിയ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും വേറിട്ടുനിൽക്കുന്ന അസ്തിത്വമാണ് ഇവരുടേത്.

വാമൊഴിയിൽനിന്നാണല്ലോ ഭാഷയുടെ തുടക്കം. മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായ കാലം മുതൽ ആശയ സംവേദനത്തിനായി ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിന് കൃത്യമായ രൂപമോ ഉച്ചാരണവ്യവസ്ഥയോ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ ആദ്യകാലത്ത് കാണിക്കാർ ആശയ സംവേദനത്തിനായി ചില പ്രത്യേക ശബ്ദങ്ങളും ചിത്രങ്ങളുമായിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

പത്തായക്കെട്ടും മുക്കമ്പറക്കെട്ടും

ആദിവാസികളായ കാണിക്കാരുടെ പഴയകാലത്തെ സന്ദേശവിനിമയ രീതികളാണ് പത്തായക്കെട്ടും മുക്കമ്പറക്കെട്ടും. ഇവർക്ക് വരമൊഴി പാടില്ല എന്നാണ് പഴയ വിശ്വാസം. വാമൊഴിയേ ആകാവൂ. അഗസ്ത്യമുനി നൽകിയ വരമാണ് വാമൊഴി എന്നാണ് അവരുടെ ചാറ്റുപാട്ടിൽ പറയുന്നത്. അതിനാൽ കാണിക്കാൻ എഴുത്തു പഠിക്കുന്നില്ല. വരമൊഴിക്ക് പകരമായി അവർ കണ്ടെത്തിയ മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് പത്തായക്കെട്ടും മുക്കമ്പറക്കെട്ടും. ശുഭകാര്യങ്ങൾ അറിയിക്കാൻ പത്തായക്കെട്ട്. മരണംപോലുള്ള അശുഭകാര്യങ്ങൾ അറിയിക്കാൻ മുക്കമ്പറക്കെട്ട്. ഈ രണ്ട് സന്ദേശവിനിമയവും വാമൊഴിരൂപത്തിലാണ്. ഓരോ ഊരിലെയും വിവരങ്ങൾ അടുത്ത ഊരിൽ അറിയിക്കാൻ വിളികാണിയെ (മൂട്ടുകാണിയുടെ സഹായി) ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നു. വിളികാണിയാണ് ഈ കെട്ടുകൾ നൽകുന്നത്. കല്യാണം വിളിക്കാനെത്തുന്ന വിളികാണി ആദ്യം മൂട്ടുകാണിക്ക് (മൂപ്പൻ/ ഗ്രാമ തലവൻ) വെറ്റിലയും പാക്കും നൽകും. തുടർന്ന് പത്തായക്കെട്ടു നൽകും. പിന്നീടാണ് ശുഭകാര്യങ്ങൾ പറയുന്നത്. മൂട്ടുകാണി പത്തായക്കെട്ട് വാങ്ങി തൊഴുത് ഓലപ്പുരയിലെ ഭസ്മ ഉറിയിൽ കൊളുത്തിയിട്ടാൽ വിളികാണിക്ക് പോകാം. അശുഭകാര്യമാണെങ്കിൽ മൂക്കമ്പറക്കെട്ടാണ് നൽകുന്നത്. വിവരമറിഞ്ഞ് കഴിഞ്ഞാൽ മൂക്കമ്പറക്കെട്ട് തലകീഴായി തൂക്കിയിടും. കാട്ടിൽ കാണപ്പെടുന്ന മുരിത്തൻ മരത്തിന്റെ തോൽ ഉപയോഗിച്ചാണ് ഈ സന്ദേശങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നത്. മരത്തിന്റെ പുറന്തോട് പൊളിച്ച് കയറുപോലെ പിരിച്ചെടുക്കും. പിന്നീട് പത്തായക്കെട്ടും മൂക്കമ്പറക്കെട്ടും കെട്ടുകളും ചുഴികളും തീർത്ത് നിർമിക്കും. അതിന്റെ അറ്റത്ത് വാല് പോലെ ഒന്ന് ഉണ്ട്. അതാണ് കുലത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കാണിക്കാർ തലമുറകളായി അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നിരുന്ന ഈ ആശയവിനിമയ ഉപാധിയും ആചാരവും ഇന്ന് അന്യം നിന്നു പോയിരിക്കുന്നു.

മലയോരമേഖലയിലെ കാണിക്കാരുടെ വ്യവഹാരഭാഷ രൂപംപ്രാപിച്ചത് ബാഹ്യവും ആഭ്യന്തരവുമായ നിരവധി ഇടപെടലുകളുടെ സമ്മർദ്ദംമൂലമാണ്. കാണിക്കാരുടെ പ്രാചീന വാമൊഴി വഴക്കം തമിഴുമായി ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നു. പ്രാചീനസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ കാണപ്പെടുന്ന ധാരാളം ഗ്രാമ്യഭാഷാപദങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും കാണി സമുദായത്തിനിടയിലുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് 'ഇളി' എന്ന പദത്തിന് ഇടുപ്പ്, അരക്കെട്ട് എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ ഗോത്രഭാഷയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായിക്കാണാം. എന്നാൽ ആധുനികസമൂഹത്തിൽ 'ഇളി' എന്ന പദത്തിന് ചിരി എന്ന അർത്ഥമാണുള്ളത്.

 ISSN: 2582 - 2594

കാണിക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയ്ക്ക് ദേശം, ലിംഗം, ആചാരമര്യാദകൾ എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിരവധി ഭാഷാഭേദങ്ങൾ ഉണ്ട്. വിവിധ മലയോരമേഖലയിലെ ആവേദകരിൽനിന്നു ലഭിച്ച ദത്തങ്ങളെയും എഴുത്തുകാരുടെ കൃതികളെയും വിവിധ സിനിമകളെയും പഠനത്തിനായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. മലയോരമേഖലകളിലെ വയോധികരിൽ നിന്നുമാണ് ഈ പദങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും സമാഹരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവയിൽ പലതും സാംസ്കാരികമായ പരിണാമമോ വംശനാശമോ സംഭവിച്ചവയാണെന്നതുകൂടി എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്. പുതിയ തലമുറയിൽ മാനകഭാഷയുടെ സ്വാധീനം ഉള്ളതിനാൽ അവരിൽ പലരും ഈ പദങ്ങളോ ശൈലികളോ നിലവിൽ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. ഇപ്രകാരം ശേഖരിച്ച ദത്തങ്ങൾ അപഗ്രഥിച്ച് ഭാഷാഭേദങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും പട്ടികപ്പെടുത്തുകയും തുടർന്ന് ഭാഷാഭേദങ്ങളുടെ സവിശേഷതകളെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പട്ടികയിൽ ഭാഷാഭേദത്തോടൊപ്പം മാനകപദങ്ങളും നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ഗോത്ര ഭാഷയിലെ അടിസ്ഥാന പദങ്ങൾ

ഭാഷാഭേദം	*മാനകപദം*	
അള്ളാട്ടം	-	പരിഭ്രമം
വെച്ചല്	-	വയ്ക്കോൽ
പൊവ്വട്ടി	-	പട്ട
കെമ്മലെ	-	അവിചാരിതമായി
ഉവര്	-	ചൂടുള്ള ആവി
കൊക്കല്	-	ഛർദ്ദിൽ
ഓനിയം	-	വാരിയിൽ നിന്നു വീഴുന്ന വെള്ളം
പൊട്ടനം	-	നിശ്ശേഷം
ഞാക്കനം	-	വിസ്താരത്തിൽ
ഒട്ടള	-	അല്പനേരം
കുച്ചി	-	കൊതുക്
മെത്താണ്ടി	-	മറന്നു വയ്ക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ
ഒളിയാട്ടം	-	തമാശ
ഉറള	-	ഊഹം
ചങ്ക	-	ലജ്ജ
ചീരു	-	വൃത്തി
മുയിട്	-	നാറ്റം
പിണി	-	രോഗം
ഇളവി	-	എഴുന്നേറ്റ്

മൂതയി	-	മൂധേവി
തുവം	-	സുഖം
ഉട്ടണം	-	ഉഷ്ണം
ചൊപ്പെരി	-	ചുവന്ന അരി
വയക്ക്	-	വിവാഹം
ചവുക്യം	-	ശുണ്ഠി

കാർഷിക ഉപകരണങ്ങളും പച്ചക്കറികളും

എരുവ	-	കത്തി
കത്തികുറ്റിയൽ	-	വെട്ടുകത്തി
കുന്താലി, മട്ടാസ്, നമ്മാട്ടി	-	മൺവെട്ടിയുടെ ചെറുത്
തൊട്ടവെട്ടി	-	നെല്ല് അളക്കാനുള്ള ഉപകരണം
വെനിഞ്ഞ	-	വഴുതനങ്ങ
കത്തിരിഞ്ഞ	-	കത്തിരിക്ക (മലവെള്ളരി)
പയച്ചി	-	പഴയ കിഴങ്ങ്
തേഞ്ഞ	-	തേങ്ങ
കാമാണ് ഡി	-	തേൻ
കൊട്ടുന്തലയൻ	-	ചക്കക്കുരു
കുമ്പളഞ്ഞ	-	കുമ്പളങ്ങ
ഓടവൻ കെട്ട്	-	വിത്ത് കൂട്ടി വയ്ക്കുന്നത്
ചരവും ചരക്കോലും	-	അമ്പും വില്ലും

ജീവജാലങ്ങൾ

നീലമ്പി	-	കരടി
തലക്കോഴി	-	ദേവന്മാരുടെ കോഴി (ഒരു സങ്കല്പം)
കേഴ	-	ആട്
ഓങ്കില്	-	വേഴാമ്പൽ
എരിയാൾ	-	കട്ടുറുമ്പ്
അലി	-	എലി
തപ്പരിപ്പട്ടി	-	പെൺപട്ടി
മീറ്റും കൂട്	-	നീറിന്റെ കൂട്

ISSN: 2582 - 2594

രോഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പദങ്ങൾ

ചെടി	-	തലയുടെ പതപ്പ് (ഉച്ചി) താഴ്ന്ന പോകുന്ന അസുഖം
ചെവികുത്ത്	-	ചെവിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വേദന
പൊക്കൽ	-	വസൂരി
കണ്ണ് തീനം	-	കണ്ണിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചുമപ്പ്
ആന്ത്രമൊടക്ക്	-	വയറുവേദന
ഉള്ളടപ്പൻ	-	കുട്ടികളിലെ നീർക്കട്ട്
എച്ചിൽപറ്റൽ	-	തൊണ്ടക്കുഴിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വേദന

ആഭരണങ്ങൾ

പറ്റെക്കെട്ട്	-	നെക് ലെസ്
വട്ടത്തൊട്ടി	-	കഴുത്തിൽ വട്ടത്തിലും കനത്തിലും അണിയുന്നത്
തുക്കംകെല്ല	-	കഴുത്തിൽ മുറുകിയ വളയം
കടുക്കൻ, തക്ക, തോട	-	കമ്മലുകൾ
ഞാത്ത്	-	മൂക്കുത്തി
തള, തണ്ട	-	കൊലുസ്
ഊട്ടിക്കെട്ട്, ചായത്ത്, ഏലത്ത്	-	ഏലസ്സ്
ഈയവളയം	-	സ്ത്രീകളുടെ കമ്മൽ
ചെത്ത് ചെയിൻ	-	അരഞ്ഞാണം
കോടാലിമിന്ന്/അരിമിന്ന്	-	താലി
ഏഴുകല്ല്	-	ചുവന്ന കല്ല് കമ്മൽ

കുടുംബബന്ധ സൂചക ശബ്ദങ്ങൾ

അപ്പിടി	-	അച്ഛൻ
അമ്മിടി	-	അമ്മ
മുത്തൻ	-	പിതാവിന്റെ പിതാവ്
മുത്തി	-	പിതാവിന്റെ അമ്മ
എമ്പൻ	-	സഹോദരനും തുല്യസ്ഥാനമുള്ളവരും
പെരക്കാറി / എഴകി / പൊങ്ങാട്ടി	-	ഭാര്യ

പെരക്കാറൻ /നാപ്പിള	-	ഭർത്താവ്
തമുത്തി / തായ് മുത്തി	-	അമ്മൂമ്മയുടെ പ്രായത്തിലുള്ളവർ
പെരിയപ്പൻ / പേരപ്പൻ	-	അച്ഛന്റെ ചേട്ടൻ
പേരമ്മിടി	-	പെരിയപ്പന്റെ ഭാര്യ
എച്ചൻ / അച്ചൻ	-	ചേട്ടൻ
എച്ചി	-	ചേച്ചി
തമ്മായി	-	അമ്മായി
തമ്മാൻ	-	മാമൻ
കുട്ടിയമ്മിടി	-	കുഞ്ഞമ്മ
കുറുമാര്	-	കുട്ടികൾ
ആഞ്ചിര	-	ആൺകുട്ടി

അവയവങ്ങൾ

പുയം	-	തോൾ
ഇതയം	-	ഹൃദയം
വെവ്വറ്, ഉടി	-	വയറ്
ച്വാതം, മൂച്ചി	-	ശ്വാസം
മാരി	-	മുല
ചങ്ക് , കൂമ്പ്	-	ഹൃദയഭാഗങ്ങൾ
കൊപ്പിൾ	-	പൊക്കിൾ
ചുണ്ടൻ	-	കുഞ്ഞ്
കാച്ച	-	യോനി
പാടാരം	-	പെൺകുട്ടിയുടെ യോനി
പൊന്നാട്ടി	-	കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ യോനി
പയറുനാഭി	-	വൃക്ക
കാക്കട	-	കാലുകളുടെ ഇടയ്ക്ക്

ചില ഉദാഹരണ വാക്യങ്ങൾ

ചുമ്പരത്തി ചെവ ചെവാ ഇരിച്ചിനെ

(ചെമ്പരത്തി ചുവന്നിരിക്കുന്നു)

ഏച്ചി കമന്ത് കിടക്കിനെ

(ചേച്ചി കമഴ്ന്ന് കിടക്കുന്നു)

ISSN: 2582 - 2594

നീങ്കളെങ്കച്ച പോനടാ

(നിങ്ങൾ എവിടെ പോകുന്നു)

നീ ഒരുങ്ക് അപ്പണത്തഞ്ച് അവര് വെരും

(നീ ഒരുങ്ങു അപ്പോഴേയ്ക്കും അവർ എത്തും)

പഴമൊഴികൾ

തെങ്ങുക്കും കമുവുക്കും ഒരു ത്ളാപ്പ് പോരാ.

പാത്തരം അറിഞ്ചു വിളമ്പണം.

അര മുറുകി ചീല ഉടുക്കണം.

അവ്ടെ കണ്ടത് അവ്ടെ

ഇവ്ടെ കണ്ടത് ഇവ്ടെ .

കുളം കണ്ടാ കുളിച്ചണം

പൂവ് കണ്ടാ ചൂടണം

പുള്ള കണ്ടാ എടുക്കണം

വേല കണ്ടാ ചെയ്യണം.

കടങ്കഥകൾ

ഞെട്ടില്ലാ മുണ്ടച്ചക്ക	-	കോഴി മുട്ട
കുനിക്കുനി കുളത്തിൽച്ചാടി	-	ചൂണ്ട
കെട്ടിപ്പൂട്ടി ആറ്റിൽച്ചാടി	-	കൊടമ്പ (മീൻ പിടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്)
പിടിച്ചുരിച്ചുമ്പി തൊണ്ടിക്കുത്തി വെട്ടും കുറ്റി കിളിക്കും കാലം	-	ത്തുവൽ
പൊന്നും കത്തി പണയം	-	പൊക്കിൾ

പ്രയോഗങ്ങൾ, ശൈലികൾ

കോഞ്ഞാണ്ടി	-	കോമാളികളായവർ
ചിണ്ടുപായിനത്	-	ശണ്ഠ പറയുന്നത്
കോലെടുത്ത് ചാണ്ടിയ പോലെ	-	വേഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ
വണ്ടും പിടിയും കെട്ടവൻ	-	അനുസരണയില്ലാത്തവൻ
കള്ളകുറുമാര്	-	ഒരു വക പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കാത്ത കുട്ടികൾ
ചുട്ടിത്തല	-	കുരുത്തക്കേട്
പാഞ്ചിപ്പിടിച്ച്	-	വെപ്രാളത്തിൽ

വെവുതിയില്ലാത്ത	-	ചുക്കും ചുളിഞ്ഞും ഇരിക്കുക
പോക്കണം കേട്	-	ഗതികേട് /മാനക്കേട്
കൊത്താരി കുളിഞ്ഞാരി	-	ഞാനെന്നഭാവത്തിൽ ഇളകി നടക്കുന്നയാൾ
കൊക്രിച്ചിരിച്ചുണത്	-	നാണിച്ച് ഒളിച്ചിരിക്കുന്നത്
വീപ്പുംവെളിയും	-	അസുഖം കൊണ്ട് തലയ്ക്ക് വരുന്ന അസ്വസ്ഥത
കുപ്പനം കുവരണം	-	പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന രോമാഞ്ചം
പെറ്റും പരപ്പും	-	എത്തും പിടിയും കിട്ടാത്ത അവസ്ഥ
വള വള	-	മഴ പെയ്യുന്നത്

കാണിക്കാർ മന്ത്രവാദത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ചാറ്റുപാട്ടിലെ ചില വരികൾ

ഗണപതിയെ സ്തുതിക്കുന്ന ഭാഗം:

പൂവോട് പൂക്കുലയിൽ കുടിനില്ല് ഗണപതിയേ
ചാന്തിനോട് ചന്ദനത്തിൽ കുടിനില്ല് ഗണപതിയേ
വറുത്തരി തരിപ്പണത്തിൽ കുടിനില്ല് ഗണപതിയേ
ചുട്ടടപൊരിമലരിൽ കുടിനില്ല് ഗണപതിയേ

'മണ്ണഴിച്ചുചാറ്റിൽ'നിന്നാണ് അടുത്ത ഭാഗം. ആൾരൂപം ഉണ്ടാക്കാൻ മണ്ണ് ചോദിക്കുന്നതാണ് സന്ദർഭം. ഇതിന് തീവരങ്കിച്ചാറ്റെന്നും പേരുണ്ട് :

മണ്ണുന്നീലി മാതാവമ്മ എങ്ങേവിടെ പോയേത്
ഞാനുമെങ്ങും പെയ്യില്ല പിള്ളേ ഞാനിവിടെ നിക്കണത്
ആമയായുരിത്തിരിയും ഞാനാ കടലിൽ ചാടണത്
നീന്തിയും കുടിച്ചും കൊണ്ടങ്ങക്കരേക്ക് ചാടണത്
ആളുപിടിക്കും മണ്ണെനിക്ക് തരേണമേ അമ്മച്ചി

ഭാഷാ പരിണാമസ്വഭാവങ്ങൾ

കാണിക്കാരുടെ ഭാഷയിലെ പല പദങ്ങൾക്കും വർണ്ണതലത്തിലാണ് പരിണാമം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ചെത്തം-ശബ്ദമാകുന്നതും, പൂയ് ലോകം - ഭൂലോകമാകുന്നതും വർണ്ണമാറ്റം സംഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. സ്വരാക്ഷരങ്ങളോട് പൊതുവേ കൂടുതൽ താല്പര്യം ഗോത്ര ഭാഷയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് കാണാം. അ, എ, ഏ, ഒ, ഓ -എന്നീ സ്വര വർണ്ണങ്ങൾ സാർവ്വത്രികമായി പ്രയോഗിച്ചിരുന്നു.

കെരം	-	ചാരായം
പൊയ്യൻ	-	പയ്യൻ

ISSN: 2582 - 2594

പെയ്സ	-	പൈസ
ഓത്തരം	-	ഉപദ്രവം
വേയം	-	വിഷം

ഖരവും അനുനാസികവും മാത്രമുള്ള തമിഴ് ഭാഷാരീതിയാണ് പദങ്ങളിൽ അധികവും കാണപ്പെടുന്നത്.

ചൂര്യൻ	-	സൂര്യൻ
തൈവങ്ങൾ	-	ദൈവങ്ങൾ
പിരമാണ്ടം	-	ബ്രഹ്മാണ്ഡം
വിട്ട്ണു	-	വിഷ്ണു
തുക്കം	-	ദുഃഖം
പിയാത്	-	പിശാച്

ഊണവും താളവും ചേർത്ത് ചൊല്ലുന്ന ചില പദങ്ങൾക്കും പ്രയോഗങ്ങൾക്കും 'എ' കാരവും അതിന്റെ ദീർഘവും ചേർത്തു ചൊല്ലുന്ന പതിവ് കാണാം. 'എയുവി' എന്നാൽ അഴകി എന്നും 'എരി' എന്നാൽ അരിയുമാകുന്നു.

സംവൃതോകാരാന്തശബ്ദങ്ങൾ കാണിക്കാരുടെ ഭാഷയിൽ ധാരാളമായി പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്.

വാ പറഞ്ച്	-	വഴക്കുപറഞ്ഞു
ചിണ്ടു പായിനത്	-	ശണ്ഠ പറയുന്നത്
പാഞ്ചിപിടിച്ച്	-	വെപ്രാളത്തിൽ
മീങ്കിനത്	-	വിഴുങ്ങുന്നത്
പീക്കിനത്	-	പുഴുങ്ങുന്നത്
ഇപ്പണത്തഞ്ച്	-	ഇപ്പോഴത്തേക്ക്
കുയമറിഞ്ച്	-	കുഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞു

ആറ് നയങ്ങൾ

കേരളപാണിനിയുടെ ഭാഷാപരിണാമ നിയാമകങ്ങളായ ആറ് നയങ്ങളിലെ അനുനാസികാതിപ്രസരം, താലവ്യാദേശം, സ്വരസംവരണം എന്നിവ സംഭവിച്ച രൂപങ്ങളും ഭാഷയിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

ങ്ക - ങ്ങ -> ഒരുങ്ക് - ഒരുങ്ങ് (അനുനാസികാതിപ്രസരം)

ഞ്ച -ഞ്ഞ -> എറിഞ്ചു - എറിഞ്ഞു (താലവ്യാദേശം)

ന്ത –ഞ്ച - ഞ്ഞ -> അറൈന്ത് -> അറൈഞ്ച് (താലവ്യാദേശം)

- അറഞ്ച് (സ്വരസംവരണം) - അറഞ്ഞ്

പുരുഷഭേദനിരാസം സാർവ്വത്രികമായി കാണിക്കാരുടെ ഭാഷയിൽ സംഭവിച്ചുകാണുന്നില്ല. ക്രിയയ്ക്കും കർത്താവിനും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തം പ്രയോഗത്തിലില്ലാത്ത ഭാഷയാണ് സംസ്കൃതം. സംസ്കൃതത്തിന്റെ സ്വാധീനമാണ് മലയാളത്തിലെ പുരുഷഭേദനിരാസത്തിനുള്ള കാരണം. ഗോത്രഭാഷയിൽ പുരുഷഭേദനിരാസം സാർവ്വത്രികമല്ലാത്തതിനാൽ മലയാളത്തിലെന്നപോലെ സംസ്കൃതത്തിന്റെ സ്വാധീനം കാണിക്കാരുടെ ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുതയിലേക്കാണ് ഇത് വിരൽചൂണ്ടുന്നത്.

ഭാഷാഭേദ സവിശേഷതകൾ

സ്വനിമതലം

അ, ഇ, ഉ, എ, ഒ, ഉ എന്നീ ആറ് സ്വരസ്വനിമങ്ങൾ കാണിക്കാരുടെ ഭാഷാഭേദങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവ എങ്ങനെ എന്ന് താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

സ്വരസ്വനിമങ്ങൾ

അപ്പിടി	അ+ പ്+പ് ഇ+ട്+ഇ
പെരക്കാറൻ	പ്+എ+ര്+അ+ ക് + ക് + ആ +റ് +അ+ൻ
എമ്പൻ	എ+ മ് + പ്+അ+ൻ
കുറുമാര്	ക് + ഉ+റ് + ഉ+ മ്+ആ+ര്
തമ്മായി	ത് + അ +മ്+മ് ആ+യ്+ഇ
മീങ്കിനത്	മ്+ ഇ+ ഇ+ങ് + ക് +ഇ+ ന് +അ+ത്
നിയമറന്ത്	ന് + ഇ+യ്+അ+മ്+അ+റ് + അ + ന് +ത്

ഭാഷയിലെ സ്വരവ്യഞ്ജനസ്വനിമങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട വിനിമയങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ കാണിക്കാരുടെ ഭാഷയിലെ പദങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. 'ഉ്' എന്ന കേന്ദ്രീകൃത മധ്യസ്വരം ധാരാളമായി കാണുന്നുണ്ട്.

1. സ്വര വിനിമയങ്ങൾ

ഉലക്ക	എലക്ക ഉ > എ
വിഷം	വേയം ഇ > ഏ
ഗതി	കെതി അ> എ
ഉപദ്രവം	ഓത്തരം ഉ > ഓ
സൂര്യൻ	പെരുവൻ ഊ > എ
ഭാര്യ	എഴകി ആ > എ
ഓർമ്മ	ചെവിത്ത ഓ > എ

ISSN: 2582 - 2594

2. വ്യഞ്ജന വിനിമയങ്ങൾ

കുഴൽ	കുയല് ഴ > യ
മരിച്ചു	പട്ടു മ > പ
ലജ്ജ	ചങ്ക ല > ച
മാമൻ	തമ്മാൻ മ > ത
വൃത്തി	ചീരു വ > ച

പ്രാക് സ്വരയോഗം (Prothesis)

വ്യഞ്ജനംകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന പദങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ ഒരു സ്വരം കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുന്ന സ്വഭാവവിശേഷത്തിന് പ്രാക് സ്വരയോഗം (Prothesis) എന്നു പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുന്ന സ്വരങ്ങളെ Prothetic vowels ആയി കണക്കാക്കുന്നു. സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നും പദങ്ങൾ ദ്രാവിഡത്തിലേക്ക് കടമെടുക്കുമ്പോഴാണ് സാധാരണ ഇത് സംഭവിക്കുന്നത്. അ, ഇ, ഉ എന്നീ സ്വരങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരെണ്ണമാണ് ഇപ്രകാരം ചേർക്കുന്നത്. തമിഴ് ഭാഷയിലാണ് സാധാരണ ഈ ധ്വനിഭേദനിയമം സാർവത്രികമായി കാണുന്നത്. രാമചരിതം പോലുള്ള പ്രാചീന പാട്ട് സാഹിത്യകൃതികളിൽ കാണുന്ന ഈ സവിശേഷത കാണിക്കാരുടെ ഭാഷയിലും കാണുന്നുണ്ട്. 'യജമാനൻ' എന്ന പദത്തിന് 'ഇയമാൻ' എന്നും 'സ്കൂൾ' എന്നതിന് 'ഉസ്കൂൾ' എന്നുമാണ് പ്രയോഗം.

രൂപിമപഠനം

സ്വതന്ത്രരൂപിമങ്ങൾ

പേരപ്പൻ	പേര, അപ്പൻ (അച്ഛന്റെ ചേട്ടൻ)
തായ് മുത്തി	തായ്, മുത്തി (അമ്മൂമ്മ)
കുട്ടിയമ്മിടി	കുട്ടി, അമ്മിടി (കുഞ്ഞമ്മ)

ആശ്രിതരൂപിമങ്ങൾ

പറഞ്ഞു	പറഞ്ഞ്, ഉ
മുത്തൻ	മുത്ത, അൻ
മുത്തി	മുത്ത, ഇ
വെറ്റിച്ചു	വറ്റിച്ച് , ഉ

പദങ്ങളിൽ കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾ സുലഭമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ത്ത, ഞ്ച, ന്ത, ച്ച തുടങ്ങിയ കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾ ഉള്ള പദങ്ങൾ ധാരാളം കാണാം. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

അപ്പണത്തഞ്ച്	അപ്പോഴത്തേക്ക്
തികമറിഞ്ചത്	തിളച്ചുമറിഞ്ഞു
കുയമറിഞ്ച്	കുഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞു
നിയമറന്ത്	നിലമറന്നു
തുള്ളിതുടാച്ച്	അടി കൊണ്ടുള്ള വെപ്രാളം

വാക്യപഠനം

കർത്താവ്, കർമ്മം, ക്രിയ എന്ന ക്രമത്തിലാണ് വാക്യഘടനയെങ്കിലും ചില സന്ദർഭത്തിൽ കർത്താവ് , ക്രിയ, കർമ്മം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വാക്യഘടനാ രീതിയും കാണിക്കാരുടെ ഭാഷാഭേദങ്ങളിൽ കാണാം.

അമ്മിടി	ചാരി	ചുറ്റിനെ.
അമ്മ	സാരി	ചുറ്റുന്നു.
Subject	object	verb.
S	O	V

പുനരാവർത്തനം (Reduplication)

നിരർത്ഥകമായ ചില ശബ്ദങ്ങളുടെ ആവർത്തനത്തിലൂടെ ഒരു പ്രത്യേക ആശയം വിനിമയം ചെയ്യുന്ന രീതിക്കാണ് ആധുനികഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ പുനരാവർത്തനം (Reduplication) എന്ന് പറയുന്നത്. വാമൊഴിയിലൂടെ മാത്രം ആശയങ്ങൾ കൈമാറി വന്ന ഒരു ഭാഷ എന്ന നിലയിൽ കാണിക്കാരുടെ ഭാഷയിൽ, ആശയങ്ങളെ ഓർമയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രയോഗസവിശേഷതകളും കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവയിൽ മിക്കതിനും മലയാളത്തിൽ പ്രയോഗമില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, ഉള്ളവയ്ക്കുതന്നെ പലതിനും അർത്ഥവ്യത്യാസമുണ്ടുതാനും. കാണിക്കാരുടെ ഗോത്രഭാഷയിലെ ചില സവിശേഷപ്രയോഗങ്ങളും അവയ്ക്ക് മലയാളത്തിലുള്ള അർത്ഥവും ചുവടെ കൊടുക്കുന്നു.

കറുമുറാ കറുത്ത് - കോപം കൊണ്ട് മുഖം കറുക്കുക
കെരുകെരാ - ദയവില്ലാതെ ആക്രമിക്കുന്നത്
ഞെരുമൊരാ - മൃഗങ്ങൾ കാടുഞെരിക്കുന്നത്
അത്താപ്പിത്താ - വല്ലതും കിട്ടാൻ തപ്പിത്തടയുന്നത്
കെളുകെളാ, കിളുകിളാ - രസിച്ച് ചിരിക്കുന്നത്
കൊപ്പിരാണ്ടം കാട്ടുക - കോക്രി കാണിക്കുക, കൊഞ്ഞനം കുത്തുക
കുടുകുടുപ്പം - പേടിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദം
തികുതികാ - മൃഗങ്ങളും മറ്റും ഓടുന്ന ശബ്ദം

ISSN: 2582 - 2594

പ്രകൃതിയോടിണങ്ങി ജീവിക്കുന്ന ഒരു ജനതയുടെ വാമൊഴി വഴക്കങ്ങളിൽ ധാരാളമായി ക്കാണുന്ന ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ അവരുടെ ഭാഷയിലെ വൈകാരിക തലത്തെയും അവർക്ക് പ്രകൃതിയോടുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ആഴത്തെയും വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതിസാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള നിരവധി ഗ്രാമ്യപദങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും പ്രചാരത്തിലിരുന്നു. ഗ്രാമ്യപദങ്ങളുടെതായ ഒരു പദസമ്പത്തും നാടൻ പ്രയോഗങ്ങളും ശൈലികളും കാണിക്കാരുടെ സംസാര ഭാഷയിൽ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവ നമ്മുടെ വ്യവഹാര ഭാഷയിൽ കടന്നുകൂടുകയും കൂടുതൽ ജനകീയമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

കാണിക്കാരുടെ ഭാഷ വ്യാകരണനിയമങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങിനിൽക്കുകയല്ല, വ്യാകരണനിയമങ്ങളുടെ നിയതമായ അതിർവരമ്പുകളെ ലംഘിക്കുവാനുള്ള പ്രവണതയാണ് കാണിക്കുന്നത്. വർണ്ണപരമായ അവ്യവസ്ഥ, സന്ധി നിയമങ്ങളെ മറികടക്കാനുള്ള പ്രവണത, ലിംഗ കാല വചനപ്രത്യയങ്ങളിലെ വൈവിധ്യം തുടങ്ങിയവയിലെല്ലാം ഇത് കാണാവുന്നതാണ്. പദങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലാണെങ്കിൽ സംസ്കൃതം, തമിഴ് പദങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് തീരെ കുറവാണ്. ഉള്ളതുതന്നെ തത്ഭവരൂപത്തിലാണ്. തമിഴ്പദങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം ഭാഷയുടെ പഴമയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കാണിക്കാരുടെ ഭാഷയിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള തമിഴ്, സംസ്കൃത, വൈദേശിക പദങ്ങൾ അക്കാലത്ത് മലയാളത്തിൽ സർവ്വസാധാരണയായി സ്ഥാനംപിടിച്ചവയാണ്.

കാണിക്കാരുടെ ഭാഷയുടെ കാര്യത്തിൽ എടുത്തുപറയേണ്ടതും ഏറെ ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നതും ഇതിലെ പ്രാദേശിക പദങ്ങളാണ്. അത് വാമൊഴി ഭാഷയുമായി അന്യാദൃശ്യബന്ധം പുലർത്തുകയാൽ വന്നുഭവിച്ച ഒന്നാണ്. “ഭാഷ നിയതമായ ഒരു ഫോക് സംസ്കാരത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഭൂമിശാസ്ത്രം അനുഷ്ഠാനം, തൊഴിൽ, ജാതി എന്നിങ്ങനെ നിരവധി ഘടകങ്ങൾ ഭാഷയ്ക്ക് പശ്ചാത്തലമായി വരും”. (ഡോ. എൻ. അജിത്കുമാർ, 2008: പു. 27) മലയോര ഭാഷയുടെ തനിമയെ നിലനിർത്തുന്നതിൽ ശ്രദ്ധേയമായ ഘടകവും പ്രാദേശിക പദങ്ങൾ തന്നെയാണ്. ഇത്തരം പദങ്ങളിൽ ഭാഷ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന പ്രദേശത്തെ ജനതയുടെ ജീവിതം പ്രതിഫലിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെ കാണിക്കാരുടെ ഭാഷ ജീവിതഗന്ധിയും ജനകീയവുമായിത്തീർന്നു.

കാണിക്കാരുടെ ഗോത്രഭാഷയിലെ പ്രാദേശിക സാമൂഹിക ഭാഷാഭേദങ്ങളെയും ജൈവ സംസ്കാരത്തെയുംകുറിച്ച് സാമൂഹിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് പഠനം നടത്തുകവഴി ഈ പ്രബന്ധം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന പ്രധാന നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഇവയാണ്. ഇതര ഗോത്രസമുദായങ്ങളിലേതുപോലെ കാണിക്കാരുടെ ഇടയിലും അവരുടെ ജീവിതവും ആവാസവ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തനതുഭാഷാ വിനിമയങ്ങളുണ്ട്. പ്രകൃതിയോട് ഇണങ്ങി ജീവിക്കുന്ന ജനത എന്ന നിലയ്ക്ക് ജൈവവൈവിധ്യത്തിന്റെ കലവറയാണ് അവരുടെ ഭാഷ. ഭാഷാവൈവിധ്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന കാരണം ജൈവവൈവിധ്യമാണ് എന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് ആധുനികഭാഷാശാസ്ത്രത്തിനുള്ളത്. ഒരു ഭാഷാസമൂഹത്തിന്റെ ഭൗതിക/ പാരിസ്ഥിതിക അന്തരീക്ഷം ആ ഭാഷയെ നിർണ്ണയിക്കും എന്ന സാമൂഹിക ഭാഷാശാസ്ത്രനിരീക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ, ജൈവവൈവിധ്യത്തിന്റെ ശക്തമായ ആവിഷ്കാരങ്ങളുടെ സഞ്ചയമാണ് കാണിക്കാരുടെ ഭാഷയെന്ന് കാണാൻ കഴിയും. അമൂല്യമായ അറിവുകളുടെ ശേഖരങ്ങളാണ് കാണിക്കാരുടെ ഭാഷ, പ്രത്യേകിച്ച് ഗോത്രഭാഷ. ഈ അറിവുകൾ അവരുടെ

സവിശേഷമായ സാമൂഹികജീവിതവുമായും ഭൗതികസാഹചര്യങ്ങളുമായും അടുത്തബന്ധം പുലർത്തുന്നുണ്ട്. തനത് വാമൊഴിയായി മാത്രം വിനിമയം ചെയ്യപ്പെട്ട് തലമുറകളായി കൈമാറിവരുന്ന പഴഞ്ചൊല്ലുകളും ഐതിഹ്യങ്ങളും തൊഴിൽ പാട്ടുകളും മന്ത്രമൊഴികളും കലകളും അടങ്ങുന്ന വിപുലവും വിചിത്രവുമായ ഭാഷയും സാഹിത്യവുമാണ് കാണിക്കാരുടെ ഗോത്ര വിഭാഗത്തിന്റേത്. നിരക്ഷരരായ മലയോരഗ്രാമീണജനതയ്ക്ക് ആശയവിനിമയത്തിനുവേണ്ടി അവരുടെ തന്നെ വാമൊഴി വഴക്കത്തിൽ തീർത്തിട്ടുള്ള ഭാഷാഭേദങ്ങളായി കാണിക്കാരുടെ ഭാഷയെ കണക്കാക്കാം.

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. അജിത് കുമാർ, എൻ. ഡോ., മലയാളിയുടെ നാടോടി വഴക്കങ്ങൾ, കോഴിക്കോട്, പ്രിയത ബുക്സ്, 2008.
2. ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ, കേരള സാഹിത്യ ചരിത്രം, ഒന്നാം വാല്യം, തിരുവനന്തപുരം : കേരള സർവ്വകലാശാല, 1990.
3. എരുമേലി പരമേശ്വരൻ പിള്ള, മലയാള സാഹിത്യം കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ, കറന്റ് ബുക്സ്, 2003.
4. കാവാലം നാരായണ പണിക്കർ, കേരളത്തിലെ നാടോടി സംസ്കാരം, ന്യൂഡൽഹി, നാഷണൽ ബുക്ക്, 1991.
5. കൃഷ്ണകുമാർ കെ.സി. ഡോ., (സമാ), കേരളം ജില്ലകളിലൂടെ, കോട്ടയം : മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, 2011.
6. ഗിരീഷ് പി.എം., അധികാരവും ഭാഷയും, കോഴിക്കോട് : പാപ്പിയോൺ, 2001.
7. പ്രഭാകരവാരിയർ, കെ.എം., ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രം, തിരുവനന്തപുരം, കേരള ഭാഷ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 1998.
8. പ്രബോധചന്ദ്രൻ നായർ വി.ആർ. ഡോ., ഭാഷാശാസ്ത്രപരിചയം, മാളുബൻ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2016.
9. ശങ്കരപ്പിള്ള ജി., സാഹിത്യചരിത്രം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ, ശ്രദ്ധ മലയാള ശാഖ
10. സാമൂഹികഭാഷാ വിജ്ഞാനം, തിരുവനന്തപുരം, കേരള ഭാഷ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 1994
11. സിനിമവിജ്ഞാനം, തിരുവനന്തപുരം, കേരള ഭാഷ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 1980.
12. www.wikipedia.org
13. www.traditionalsports.org.

ISSN: 2582 - 2594